

Sundið

Brýrnar nú brendar
og burtur.
Hvør sínumegin
vit tigandi standa.
Sundið er nívandi breitt.

Vápnini fallin
til jarðar.
Við seyrandi sárum
og tivandi hjarta
spyrji eg onkran:
hvør vann?

Hvat var tað, ið hendi?
Nær byrjaði endin?
Nær køvdu vit logan,
so kuldin tók yvir?
Góða, hvat hendi her?

Eftir nú sløðast
bert minnir
um misnýttar løtur
og ótráddar gøtur.
Sundið er nívandi breitt.

*Skrivaður 1984. Útgivin á kassettubandinum
»Morgun«, 1985.*

